

Zima w przysłowiach

Konkurs przeznaczony dla klas IV – VI szkoły podstawowej.

Jaka, takie lato.

W styczniu, na wiosnę mała nadzieja.

Kiedy najostrzejszy, tedy najpłodniejszy.

Zima dokucza, a naucza.

Jak śnieg w świętego pogodna będzie Wielka Niedziela.

..... zima długo trzyma.

Kiedy w styczniu, w lecie zimno za to.

Kto w zimie, ten drugi rok w klasie przezimuje.

..... - czas na spoczynek dany.

Idzie, obuj buty.

Dłużej świat ziębi, niż zagrzewa.

..... zgrzybiałość, a zaś wiosna młodość znaczy, lato średni wiek, jesień podeszły tłumaczy.

Jak styczeń, to lipiec zapłakany.

Gdy zimą w rzekach huczy, to na wiosnę dokuczy.

Im więcej zimą wody, tym więcej wiosną

Pierwszy śnieżek w błoto, słabą zimę zapowiada.

Ciemno, i do domu daleko.

..... jest zły gość: pustoszy spiżarnie.

Styczeń, lipiec skwarem grozi.

W styczniu burze i, w lato mało roboty.

Gdy w Gromniczną z dachów ciecze, jeszcze się przewlecze.

Na świętego idzie zima do morza.

W zimie odkryte, to w lecie sucho.

Styczeń, styczeń studzi: ziemię, wodę, bydło, ludzi.

Gdy w dzień Adama i mróz, i pięknie, wtedy wcześniej pęknie.

Gdy w lutym ostro trzyma, wtedy już niedługo

Gdy luty z wiatrami, rychła przed nami.

Gdy styczeń burzliwy z, lato burzliwe z deszczami.

Jeżeli w styczniu z ula wylatuje, rzadko pomyślny nam zwiastuje.

Święty zimę traci albo ją bogaci.